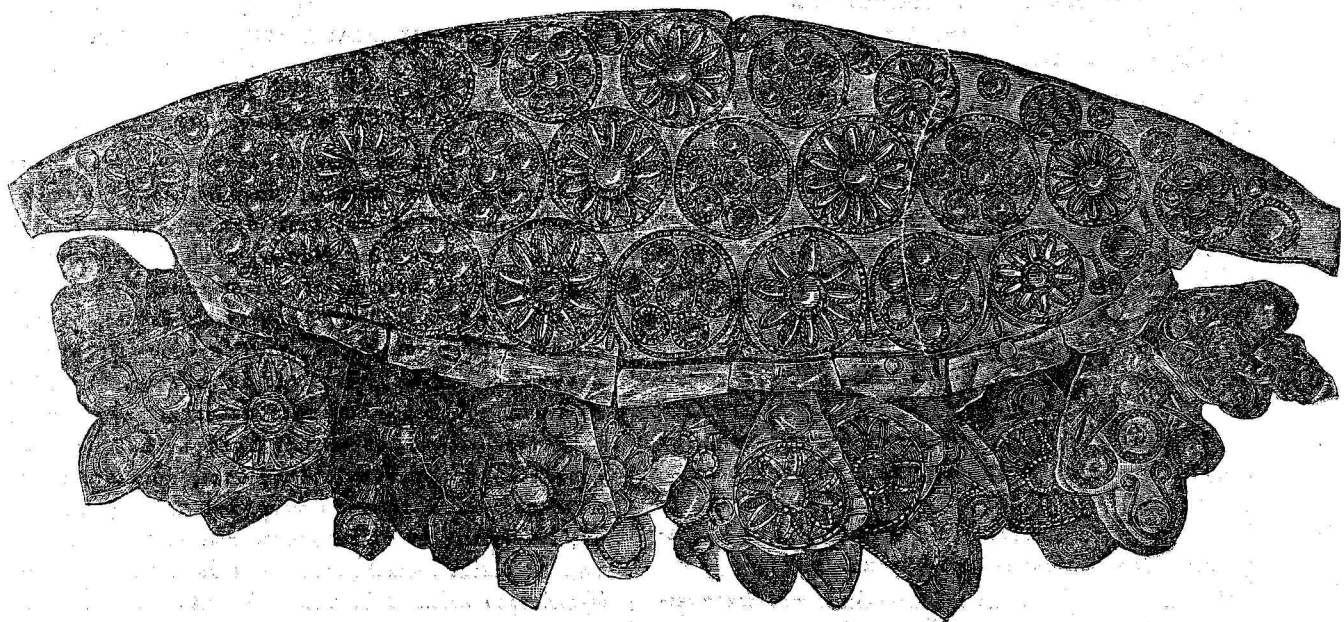

νίω, ἔγνω πραγματικῶς πεῖναν, διότι πάντοτε εὐρίσκειτό τι ἐν τῷ τριγώνῳ ἑρμαρίῳ πρὸς ὃ ἐλευθέρως ἐπλησίαζαν, οὐδὲ παλλάκις ἐλάμβανε τραγεῖς λό-

σοντο μεταξὺ τῶν θορυβοειδέστερων καὶ ἀτακτοτέρων κατοίκων τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν, καὶ τοι ὁ πότος ἀνοήτῃναι καὶ καθίστα αὐτοὺς πρὸς οὐδὲν χρησίμους

Ἀρχαιότερες Μηχυνῶν (ἴδε σελ. 51.)

γους καὶ κτυπήματα τὰ ὁποῖα τόσον συχνάκις εἰσὶν ὁ κληρὸς τῶν ἀτυχῶν παίδων πῶν μεθυσκάντων γονέων. Οὕτε ὁ Νάσων οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατετά-

συχνάκις ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅτε ὁ Νάσων ἔτρεπε τὸν μέγαν πλήρη ῥακῶν σάκκον αὐτοῦ εἰς χρήματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπαρότητα, καὶ τὴν γενικὴν καχεξίαν τῆς κατοικίας των, θὰ ἐκέρδαινον τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐὰν τοιοῦτο προσεφέρετο διὰ τὸ ἀθλιέστερον δωμάτιον. Ὁ Δικῆτο παράδοξον μικρὸν πλάσμα ἔχων φαιδρότατον τὸ πρόσωπον. Ἐνεδύετο ἐξ δλοκλήρου ἐκ τοῦ σάκκου τῶν ῥακῶν τὰ ὁποῖα συνέλεγεν ὁ πατήρ του. Ὁ Νάσων εἶχε τρεῖς τοιούτους σάκκους, οἵτινες ἐκρέμναντο ἐκ τριῶν καρφίων ἐν τῷ ὑπογίῳ δωματίῳ. Ὁ εἰς ἦτο κυανούς,